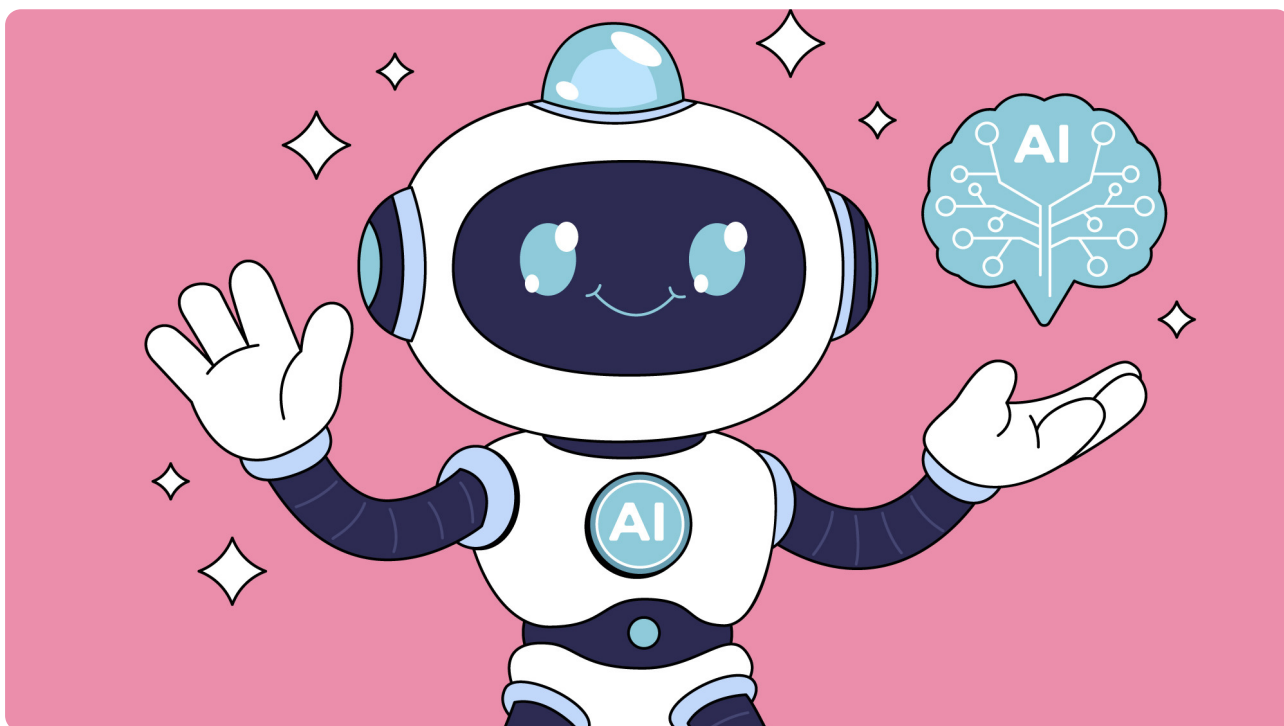

NEWS

Aģents Code-Check

mans personīgais Keeper

2026. gada 4. maijs, Tobias Engl

Tas ir tas rīta mirklis, kad atver mājas durvis un dzīve vienkārši notiek, pašam nedarot vairāk kā uzvelkot kurpes. Taksometrs jau lidinās durvju priekšā. Pilsētā tie sen lido, bez skaņas pār jumtiem, kamēr ielas paliek lēnākajai flotei. Protams, autonomi un sen apmaksāti. Visu nokārtojis Code Check, mans personīgais aģents, kurš manu kalendāru acīmredzot pazīst labāk nekā es pats. Viņš pasūtīja taksometru, kamēr es vēl dzēru pēdējo kafijas malku, saskaņoja maršrutu ar satiksmes MI un, tas ir īsti neomulīgais, izlēma, ka šodien aizmugurē labāk gribu klausīties klasisko mūziku, ne podkāstu. Viņam bija taisnība.

Ka Code Check vispār zina, ka tas esmu es, un strādā tikai man, izpilda tikai manas pavēles, par to gādā mikročips zem manas ādas. Sīciņš paraksts rokā, kam jēga ir tikai man un tikai viņam. Nekāda PIN, nekādas paroles, nekādas ierīces, kas paliek guļam vai streiko ar tukšu akumulatoru. Viedtālrunis – atceraties? Taisnstūrainā kastīte, bija jālādē, varēja aizmirst taksometrā. Izcils, bet sen aizmirsts priekštecis. Šodien lielākā daļa notiek caur čipa atpazīšanu, balss komandu un viedbrillēm, un, kad jāiet ātri, mēs ar Code Check saprotamies arī bez vārdiem. Pietiek ar skatienu, klusu domu, un viņš sen ir sapratis, ko gribu. Ātrāk, drošāk, diskrētāk un personīgāk nav iespējams.

Taksometra aģents... arī taksometram ir savs aģents, mēs taču esam nākotnē, un tur visam ir aģents... jau ir rezervējis lidostā. Tur gaida bagāžas nesēja robots, kurš acīmredzot zina, ka mans koferis grib tikt vilkts pa labi. Ieejot terminālī, īsi uzmirgo ekrāns, mana seja tiek atpazīta, čips papildus klusi piesakās, laipns digitāls mājiens, reģistrēts. Robo-nesējs suvereni ripo pie bagāžas automāta, kas jau zina, ka šodien runa par 23,4 kg. Pa ceļam tīrīšanas roboti met savus lokus, jo lidostas superaģents caur sensoru reģistrējis kafijas traipu pie izejas B19. Ārā, pie trīsdesmit metrus augstās stikla fasādes, karājas logu mazgāšanas roboti un pulē rīta sauli no rūtīm, jo aģents tā noteicis. Ne spaiņa, ne lupatas, ne sētnieka slīktā omā. Tikai maiga dūkoņa.

Lidmašīnas kabīnē sēž pilots, rokas klēpī, un skatās pa logu. Viņa darbs ir uzraudzība. Autopilots lido mierīgāk, precīzāk un pieklājīgāk, nekā cilvēks jebkad spētu, un nebremzē strauji. Tas nelamā turbulences un ietur grafiku līdz minūtei. Kaut kur starp desmit tūkstošiem metru augstuma un miljoniem datu punktu sekundē es atlaižos un skatos ārā. Zem manis lauki. Zemnieks droši vien sēž uz savas terases, planšete rokā, un ar lietotni vada savus autonomos kombainus, kas grauž cauri bezgalīgām miežu rindām. Vēlāk viņš brauks uz lauku paskatīties, vai viss noritējis pareizi. Bet tas drīzāk ir kontroles ieradums nekā vajadzīgs darbs. Viņa siltumnīcās aizmugurē roboti regulē laistīšanu, dozē barības vielas mililitra precizitātē, novēro katru augu atsevišķi un novāc to brīdī, kad tas ir tieši gatavs. Nākotne būs saldāka. Un es to domāju vislabākajā nozīmē.

Nolaidušies. Mērķa lidostā man pretī spīd pārtikas automāts, pildīts ar svaigiem dārzeņiem, augļiem un wrapiem. Vilinošs displejs to reklamē, bet es atmetu ar roku. Code Check jau vakar uzdeva manu pasūtījumu ar autonomu dronu, kas nedēļas iepirkumu piegādāja un nodeva manam māsaimniecības robotam. Viss guļ ledusskapī, glīti sašķirots, ar perfektu derīguma termiņu aprēķinu. Manas mājas durvis mani atpazīst, atveras, iedegas gaisma, un no skaļruņiem skan mana mīļākā mūzika tieši pareizajā skaļumā. Uz galda kūp svaigi gatavots ēdiens, ko mana viedā virtuves sistēma noregulējusi līdz minūtei un māsaimniecības robots pasniedzis. Kamēr ēdu, mans robots izsaiņo koferi, sašķiro mazgājamo veļas mašīnā un iestata to gaidīšanā. Rīt, kad spīdēs saule un plūdīs saules strāva, tā sāks pati. Jauki atkal būt mājās.

Runājot par labsajūtu! Mans čips, agrāk tas bija viedpulkstenis, ceļojuma laikā paklausīgi vācis datus, un Code Check tos izvērtējis. KMI caur kameras un telpas sensoriem pieskaitīts un pieņemts lietišķs spriedums, viss nemanāmi, reāllaikā. Ceļojums nebija pārāk nogurdinošs, miegs bija stabils, pulss priekšzīmīgs. Mans ārsta termiņš rīt? Jau atcelts. Dati nosūtīti, ārsts piekritis. Es to uzzināju, kad Code Check man laipni sakārtoto kalendāru prezentēja. Paldies, saku. Lūdzu, nāk atbilde.

Visur šajā ceļojumā, vai taksometrā, terminālī, kabīnē, pie bagāžas automāta, uz zemnieka planšetes vai manas virtuves displeja, rita tas, kas šo nākotni vispār dara dzīvu: informācija, precīzi atskaņota, īstajā vietā, īstajā laikā, tieši šim mirklī. Pasaule aiz šīs bezšuvju savienotības ir tieši tas, pie kā mēs ScreenWay strādājam katru dienu: saturs, kas netraucē, bet ved uz priekšu. Ekrāni, kas nekliedz, bet aizrauj un pavada. Vai lidostā, viesnīcā, restorānā vai mājās. Visur, kur ir ekrāns, gaida nākotnes gabaliņš, lai to jēgpilni papildītu ScreenWay programmatūra.

Jauki, ka ir personīgais aģents, kas visu perfekti organizē. Un jauki zināt, ka aiz visas šīs dūkoņas, ripošanas, atvēršanās un kūpēšanas rit informācijas tikls, kas pasauli klusi un droši tur kopā. Atliek tikai uzvilkt kurpes un iziet ārā. Paldies par visu, Code-Check!